

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010287
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010287.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci odsúdeného D. Z., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom S. N., J. XXX/XX, okres R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 06. júla 2020, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. mája 2020 pod sp. zn. 1Pp/52/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odseku 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 31. januára 2019 pod sp. zn. 1T/121/2018 bol odsúdený D. Z., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona, s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 207 odsek 2 Tr. zákona vo výmere 13 (trinásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 12. októbra 2015 pod sp. zn. 2T/189/2015 v spojení s uznesením zo dňa 13. decembra 2018 a v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. marca 2019 pod sp. zn. 3Tos/12/2019 pre spáchanie trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona na 12 (dvanásť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený D. Z. má predpokladaný koniec výkonu posledného trestu odňatia slobody dňom 06. februára 2021. Lehota pre to, aby mohol byť odsúdený D. Z. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, po uplynutí 1 (ide o prečiny) jemu uložených a nariadených oboch trestov odňatia slobody, ktorá nastala dňom 21. januára 2020.

Dňa 25. februára 2020 bol Okresnému súdu Trenčín doručený písomný návrh odsúdeného D. Z. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý aj odôvodnil.

Okresný súd Trenčín na nariadenom verejnom zasadnutí uznesením dňa 20. mája 2020 pod sp. zn. 1Pp/52/2020 podľa § 415 odseku 1 Tr. poriadku a za použitia §§ 66 odseku 1, odseku 2 Tr. zákona odsúdeného D. Z. podmiennečne prepustil z oboch predmetných a vyššie uvedených výkonov trestov odňatia slobody a súčasne mu podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona okresný súd určil dostatočne dlhú skúšobnú dobu na 12 (dvanásť) mesiacov. Svoje rozhodnutie okresný súd v podstate odôvodnil tým, že odsúdený kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 odsek 1 a § 67 odsek 1 Tr. zákona, t. j. podmienku formálneho charakteru - potrebnú časť výkonu trestu odňatia slobody už odsúdený vykonal a plnením svojich povinností v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody súčasne preukazuje adekvátny

stupeň polepšenia a súčasne spĺňa aj ostatnú tretiu zákonnú podmienku materiálneho charakteru, a to predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo okresný súd podrobnejšie odôvodňoval tým, že sa okresný súd nestotožnil so záverom hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý neodporučil odsúdeného podmienične prepustiť a v tejto súvislosti v podrobnostiach okresný súd poukázal na kladný obsah hodnotenia odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, keď odsúdený v zásade plní stanovený program zaobchádzania (plní všetky povinnosti a príkazy, má výraznejšie pozitívne pracovné výkony na pracovisku aj v rámci domácej réžie ústavu, pozitívne aktivity v mimopracovnom čase, má disciplinárnu odmenu, vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát, na slobode má vytvorené dostatočné sociálne zázemie, jeho určitá závislosť na požívaní alkoholu v dostatočnej miere potlačená uloženým ambulantným protialkoholickým liečením, čím došlo k zásadnej zmene jeho postoja k páchaniu trestnej činnosti) a u odsúdeného je predpoklad vedenia riadneho života po podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, aj s prihliadnutím na povahu ním spáchanej trestnej činnosti aj napriek tomu, že riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, bez relevantného odôvodnenia neodporučil podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, s konštatovaným čiastočným kritickým postojom k spáchanej trestnej činnosti a so snahou racionalizovať svoje konanie, stredným rizikom sociálneho zlyhania (opakované páchanie trestnej činnosti, dlhy, alkoholická závislosť a v tejto súvislosti súdom nariadené ambulantné ochranné liečenie a tiež nízka úroveň vzdelania).

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu podal sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorú písomne odôvodnila prokurátorka okresnej prokuratúry tak, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil všetky existujúce rizikové faktory u odsúdeného D. Z., ktorý bol doposiaľ celkovo 4-krát trestne stíhaný a 3-krát súdne trestaný. V súčasnej dobe je síce vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, ale jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je iba čiastočne kritický, keď doposiaľ mal odsúdený viackrát príležitosť preukázať zmenu vo svojom správaní na slobode a vedenie riadneho života. V tejto súvislosti tiež poukázala na negatívny obsah hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Ďalej poukázala na to, že zo zmyslu inštitútu podmieničného prepustenia vyplýva, že toto nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie sa vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Podmieničné prepustenie je dôvodné iba vtedy, ak je odôvodnená nádej, že odsúdený bude na slobode po podmieničnom prepustení viesť už iba riadny život a nebude existovať príliš vysoké riziko jeho recidívy. Podľa jej názoru v prejednávanom prípade u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre jeho podmieničné prepustenie, v popredí má podľa jej názoru prevažovať represívna zložka trestu odňatia slobody a preto navrhla, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku v celom rozsahu zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odsúdený D. Z. sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu k písomnému odôvodneniu prokurátorky nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti odsúdeného, ktorá mu bola spolu so spisom predložená 09. júna 2020, preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku na neverejnom zasadnutí dňa 06. júla 2020 správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosti prokurátora, hoci bola podaná oprávnenou osobou a včas, nie je dôvodná.

Podľa § 66 odseku 1 písm. a) Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienične prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - ak ide o osobu odsúdenú za prečin, po výkone polovice uloženého nepodmieničného trestu odňatia slobody, alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieničného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odseku 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 68 odseku 1 Tr. zákona pri podmieničnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na 1 rok až 7 rokov a skúšobná doba sa začína podmieničným prepustením odsúdeného.

Úvodom krajský súd uvádza, že v rámci prieskumnej povinnosti nezistil, že by okresný súd v posudzovanej trestnej veci nepostupoval v súlade s Trestným poriadkom.

Krajský súd v súlade s právnym názorom okresného súdu dospel k záveru, že v posudzovanom prípade odsúdený D. Z. skutočne kumulatívne spĺňa zákonom vyžadované všetky tri zákonné podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného uvedené v ustanovení § 66 odseku 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona. Prvá formálna zákonná podmienka bola naplnená už dňom 21. januára 2020, kedy odsúdený už vykonal polovicu z právoplatne jemu uložených a nariadených oboch trestov odňatia slobody za spáchané oba prečiny. Odsúdený tiež plnením všetkých svojich povinností a svojim správaním počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukázal adekvátny stupeň polepšenia tak, ako to v podrobnostiach vyplýva z obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. V závere hodnotenia však riaditeľ ústavu na výkon trestu v zásadnom rozpore s tým, čo uviedol v obsahu hodnotenia, ktoré podal súdu, bez relevantného odôvodnenia konštatoval, že odsúdený D. Z. iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre podmienené prepustenie a jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody preto neodporúča. Krajský súd v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmienené prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody. Výsledky, aké odsúdený D. Z., ktorý je fakticky po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody doposiaľ dosiahol vo výkone trestu odňatia slobody nezodpovedajú iba záveru o relatívne dobrom jeho správaní sa tak, ako na to poukazovala prokurátorka v rámci sťažnostnej argumentácie. Odsúdený je počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z jednotlivých uvádzaných skutočností v obsahu podaného hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody hodnotený výraznejšie pozitívne, o čom svedčia nie len ním dodržiavané všetky svoje povinnosti a príkazy počas doterajšieho výkonu trestu, ale tiež i jeho veľmi dobré pracovné výsledky, mimopracovné aktivity aj v oblasti edukácie s protialkoholickou tematikou, udelená a získaná disciplinárna odmena, bez existencie udeleného disciplinárneho trestu, pričom ak je u neho v hodnotení uvedený iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti, bez jeho bližšieho odôvodnenia či popísania, tomuto zásadne protirečí jeho pozitívny prístup k plneniu si svojich povinností počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, popísané v jeho hodnotení, ktoré relevantne vyvracajú opodstatnenosť záveru o nekritickej odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej, tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený D. Z. bude po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, krajský súd vo všeobecnosti najskôr musí uviesť, že už zo zákonného znenia vyplýva to, že či odsúdená osoba bude či nebude viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere konkrétnu prognózu, po vyhodnotení všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného. V podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnotení a vzatím do úvahy aj ostatné ďalšie podstatné faktory. Odsúdený D. Z., ktorý je fakticky iba prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody tak, ako to vyplýva z obsahu jeho hodnotenia z doteraz vykonanej väčšej časti jemu uložených a nariadených oboch trestov odňatia slobody od samého počiatku ich výkonu stabilne, riadne plní svoje povinnosti a správa sa iba pozitívne a program zaobchádzania stále plní v takej miere, že je možné konštatovať, že jeho náprava je dostatočne pozitívna a uveriteľná a to aj vzhľadom k tomu, že trest odňatia slobody vykonáva po prvýkrát a teda nejde zrejme u neho o účelové správanie sa, ktoré by nekorešpondovalo s realitou ním proklamovaných postojov v snahe viesť už iba riadny život občana. Krajský súd preto konštatuje, že odsúdený D. Z. spĺňa dôvodný predpoklad, že na slobode bude viesť riadny život po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, berúc do úvahy v dostatočnom rozsahu preukázaný adekvátny stupeň jeho polepšenia v podmienkach výkonu trestu odňatia, s existujúcim pozitívnym sociálnym zázemím, ktoré tvorí jeho rodina, čo potvrdil aj ústav na výkon trestu odňatia slobody. Skutočnosť, že u odsúdeného existujú sklony k páchaniu trestnej činnosti, čomu nasvedčuje jeho predchádzajúca trestná minulosť však sama o sebe nemôže odôvodňovať záver o nesplnení poslednej zákonnej materiálnej podmienky, a to s poukazom na ostatné existujúce pozitívne faktory u odsúdeného, medzi ktoré patrí aj jeho snaha vyvarovať sa svojim negatívnym návykom z

minulosti (požívanie alkoholu), čomu je možné uveriť, a ktorej existenciu na slobode u odsúdeného bude eliminovaná uloženým ochranným ambulantným protialkoholickým liečením a je možná tiež podpora ďalšími zákonnými prostriedkami (probačný dohľad, primerané povinnosti a obmedzenia) v rámci plynutia určenej obligatórnej primeranej skúšobnej lehoty.

Na základe uvedených skutočností preto aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený D. Z., ktorý je pritom vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, tresty odňatia slobody vykonáva v najmiernejšom ústave na výkon trestu odňatia slobody, s minimálnym stupňom stráženia, s prihliadnutím aj na povahu ním spáchanej trestnej činnosti, kumulatívne spĺňa všetky tri zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako je uvedené.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že odsúdeného D. Z. je možné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody s uložením aj podľa názoru krajského súdu obligatórnej a primeranej skúšobnej doby na jeden rok s nariadením probačného dohľadu nad osobou odsúdeného spolu s uložením primeraných povinností a obmedzení tak, ako tieto vyplývajú z napadnutého uznesenia okresného súdu, čo krajský súd hodnotí pozitívne smerom k podpore dovŕšenia nápravy odsúdeného na slobode po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V prípade, že odsúdený nebude plniť podmienky probačného dohľadu či bude porušovať uložené obmedzenie či nesplní lebo nebude plniť uložený príkaz, čo bude predmetom opakovanej kontroly zo strany príslušného probačného a mediačného úradníka, a to prípadne aj v súčinnosti s Policajným zborom, čomu je odsúdený povinný sa podrobiť s tým, že ak nebude v celom rozsahu plniť podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, môže to mať samo o sebe za následok povinnosť podrobiť sa výkonu zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody, o čom krajský súd týmto odsúdeného aj poučuje.

Uvedené dôvody potom viedli krajský súd k tomu, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú, podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.